

ОРГАН СОЮЗУ
УКРАЇНОК
АМЕРИКИ

OUR LIFE

OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE UKRAINIAN
NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA

РІК Ш. Ч. 12. ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., ГРУДЕНЬ, 1946

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ

РІК Ш. Ч. 11. ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., ЛИСТОПАД, 1946.

ЗВІТ ГОЛОВИ УКК

Дня 7 листопада відбулося в Нью Йорку засідання поширеного Українського Конгресового Комітету на яким голова УКК, Степан Шумейко, здав звіт про свою діяльність в Парижі.

На засіданні були члени делегації Комітету Українців Канади, о. др. Василь Кушнір і інж. Володимир Коссар, а із кооптованих членів УКК Олена Лотоцька, др. Лонгин Цегельський і Олександр Яремко.

Степан Шумейко здав довший звіт про свою працю в часі мирової конференції в Парижі. Він згадав про труднощі праці коли усе треба було виконувати одній особі, а власне ходити на розмови по делегаціях, давати звідомлення до преси, удержувати взаємини з українськими групами в Парижі. Політична оборона скитальців, казав пан Шумейко, не є меншої ваги як допомога харитативна, й тому американські українці повинні всією силою піддержати УКК в його змаганнях дати скитальцям потрібну оборону.

Звіт голови УКК прийнято з одобренням до відома.

УКК доручив тепер голові Степанові Шумейкові репрезентативну працю підчас сесії Загального Зібрання ОН в Нью Йорку, та ухвалив відкрити бюро для технічних справ. Панна Піддубчишин, секретарка УКК буде тепер постійно працювати в тому бюро. До делегації УКК до Об'єднаних Націй та для помочі в конференціях, письмах і т. д. як теж для поради голові УКК. призначено ще: проф. Чубатого, проф. Добрянського, п. Галичина, п. Катамая, п-ню Лотоцьку, дра Мишуґу, п. Рогача і дра Цегельського.

Для окремих заходів у справі переселення скитальців буде працювати в тому бюро також представник Зл. У. А. Допомогового Комітету.

Зменшення податку

Републіканці заповідають що новий Конгрес зменшить федеральний податок на 20%.

Учасники програми свята Софії Русової в Детройті, Міш.
Зліва син Др. Юрій Русов і його дружина

УКРАЇНЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ У ПАНІ РОЗЕВЕЛТОВОЇ

Пані Еліно́р Розевелт прийняла 14 листопада делегацію американських і канадійських українців у склад якої входили: Степан Шумейко, голова УКК, о. др. Василь Кушнір, голова КУК, Володимир Коссар, заст. голови КУК і Богдан Катамай, від ЗУАДК.

Делегація представила бажання американців і канадійців українського роду в справі скитальців що осталися у Західній Європі, а зокрема переміщених українців.

Пан Шумейко висловив пані Розевелтовій подяку за її обфону прав переслідуваних релігійно й політично осіб в Європі.

Пані Розевелтова у відповіді вказала на труднощі які зустрічає оборона збігців, і зазначила що провід в полагоді цього питання мусять взяти Злучені Держави, країна яка завжди кермувалась принципами демократії й оборони покривджених. Вона є за допущення переміщених осіб, у межах квот окремих держав, до Злучених Держав, але додала що в Америці є й противники такої акції, тому дораджувала щоб громадяни апелювали до своїх сенаторів і послів щоб піддержали акцію за допущенням ски-

дали пані Розевелтова сказала тальців до Злучених Держав. що збігців слід якнайскоріше забрати з таборів, особливо з Німеччини, де найбільш є переміщених осіб, а яка сама є в економічній скруті. Якщо котрі з них бажать вертатись домі, кінчила вона, то гаразд, однак не можна нікого силувати до повороту.

Делегація вручила пані Розевелтовій два меморіали у справі переселення збігців, один від Українського Конгресового Комітету, а другий від Комітету Українців Канади.

РІЗДВО В УКРАЇНІ

Редакція журналу "Ди Пенсилвенія Клоб Вуман", офіційного органу Федерації Жіночих Обганізацій, запросила панну Маланку Милянвич, редакторку "Нашого Життя" в англійській мові, написати статтю про Різдво в Україні.

В листопадовому числі цього журналу панна Милянвич описала українські звичаї під Святий Вечір, і як відбувалася Свята Вечеря в Україні, а тепер на скитальщині в Німеччині, де американці дозволяють українським збігцям з рідної землі оберігати й шанувати їхні традиції.

**ПРИ КОЖНІЙ НАГОДІ ЖЕРТ-
ВУЙТЕ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД**

ЛА ГВАРДІЯ ПРО ЗБІГЦІВ

Директор УНРРА, Фіорелло Ла Гвардія говорив недавно на форумі денника Гералд Трибюн в Нью Йорку про скитальців. Він сказав що в таборах УНРРА ще осталося 850,000 переміщених людей, а крім того ще є яких 100,000 осіб порозкиданих по інших осередках. Вони не хотять, говорив він, вертатись домі, головнo тому що не люблять урядів які є на їхніх землях. У справі опіки над переміщеними людьми він добився порозуміння з урядами Америки, Англії й Франції. Ла Гвардія звернув увагу що в таборах є 10,000 дітей сиріт яких батьки згинули в нацистичних таборах. Він сказав теж що збігців треба розмістити по різних країнах на підставі порозуміння між державами. На його думку в самім Нью Йорку можна примістити коло 20,000 осіб на домашній службі, а коло 75,000 на фармах. Він зазначив, що зладив план розселення збігців, і предложив його державам. Ла Гвардія гадає що Злучені Держави можуть прийняти 175,000 скитальців, допускаючи їх у рямцях неужитих квот. Тесаме, мусить зробити й Велика Британія, Канада й Австралія. Бразилія уже зладила свій план про прийняття скитальців.

КОМПОЗИЦІЯ ФРЕНКЛИНА

У Франції найдено музичну композицію Бенджаміна Френкліна який жив у Парижі як представник Джорджа Вашингтона, від 1776 до 1783, стараючись добути поміч Франції в боротьбі за незалежність Америки.

Композицію відіграють вперше у Філадельфії, де Френклін найдовше жив і працював.

ПОМІЧ УКРАЇНІ Й БІЛОРУСІ

Поміч УНРРА до кінця 1946 для України досягне вартості 189,000,000 а Білорусі 61,000,000 дол. Допомога є у харчах, одязі, ліках і знадобах для відбудови хліборобства й промислів.

ШИРІТЬ „НАШЕ ЖИТТЯ”!

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця.

Редакція й адміністрація, 866 Норт 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Передплата у Злучених Державах \$1.50 річно, на пів року 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Subscription in the United States \$1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 15 cents.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

ПАНІ РОЗЕВЕЛТОВА В ОБОРОНІ СКИТАЛЬЦІВ

Дня 8 листопада пані Еліно́р Розевелт як делегатка Злучених Держав відповідала в Соціальної, Гуманітарній і Культурній Комісії на атаки світового делегата Андрія Вишинського проти пропонуваної конституції Міждержавної Організації Збігців (IRO).

Перш усього вона осудила виступ Вишинського за те, що він дає причіпку "фашист" кожному що не погоджується із соціальною політикою. Вона відповіла йому на заяву що та нова організація IRO не повинна помагати ані переселювати збігців які не хочуть вертатись додому. Пані Розевелтова сказала що Вишинський не бере під увагу політичних змін в деяких державах, які то зміни примушують багатьох збігців вибрати радше нужденне життя в таборах ніж ризикувати поворот до свого краю.

"Ті люди, продовжала вона, не є фашисти, але вони бажалиб щоб їхні старі краї були такі як вони їх лишили" Вона додала що коли була в Німеччині, розмовляла там у таборах із збігцями з Естонії, Латвії й Литви, які тепер вважають що не мають куди вертатись, бо не мають своїх старих країв. Як відомо, ті землі забрала Росія.

Пані Розевелтова далі заявила:

"Злучені Держави є рішені допильнувати щоб збігців не силувано вертатись до їхніх старих країв проти їхньої волі".

Щодо закиду Вишинського що в таборах є військові злочинці, вона сказала що прохала звідомлення американської армії, й може сказати що така опінія це переборщення, а зрештою Соціально, Гуманітарна і Культурна Комісія не повинна стати "формулою дебатів" про успішність заходів у такій справі.

Вкінці вона говорила про "пропаганду" й "свободу слова" в таборах збігців.

Вишинський казав що там ведеться пропаганда під покривкою свободи слова, цебто, пропаганда проти большевизму. На це пані Розевелтова сказала що "ми у Злучених Державах толеруємо опозицію, з умовою що вона не дійде до того щоб пропагувати скинення уряду силою", додаючи що коли не буде визнане право опозиції, то є дуже мала можливість щоб краї з відмінними поняттями про демократію могли разом жити без спору в тімсамім світі.

Це вже не перший раз пані Розевелтова стала в обороні збігців. Як дійсно щира правдива демократка вона завжди стає в обороні покривджених, а цим разом не тільки покривджених, але й таких людей що їх поліційна влада тоталітарної влади хоче ще післати на каторгу на Сибірі, або на розстріл. Пані Розевелтова добре вже знає, бо вона про це допевнилась на місці, в Німеччині, від лідерів американської окупаційної влади, що ті збігці які втікали перед московською тиранією, це добрі громадянки й громадяни, які ніколи з жадним фашизмом не мали нічого спільного, а навіть терпіли від нацизму, однак таксамо вони були й є проти катівського большевизму, й не хочуть нізачо у світі вертатись туди, де той большевизм царює.

Вишинський і другі большевицькі агенти вживають усяких викрутків, гадаючи що все ще піддурять людей в Обеднаних Націях, але Еліно́р Розевелт, хоч як чемно, а всеж таки рішуче та критично, з повним знанням і розумінням справи, вміло відбила большевицькі підступи, й стала найкраще й найсильніше з усіх що досі виступали, в обороні покривджених долею збігців, яких Москва бажалаб забрати на нові муки.

Пані Розевелтова за цей виступ заслужила чимало похвал і нахвалення від усіх свободолюбних людей.

Її сильні слова в обороні прав людини, в обороні людяності, справедливості, в обороні свободи слова залунали по всій Америці й усьому світі, де ще свобода слова не пропала. Ці слова принесли розраду й надію в серця безнадійних що томляться у таборах і віру в серця тих що були зневірилися, чи ще є у світі справедливість.

Треба більше жінок у світовій політиці

Жіночі американські й міжнародні організації щораз голосніше й частіше говорять і домагаються участі жінок в державній і світовій політиці. На міжнародних з'їздах жінок вони заявляють, що колиб жінки були теж при владі то не було б воєн. Уряди держав здавна складаються тільки з мужчин, і досі навіть дійсно демократичні й поступові країни в Західній Європі й Америці є під владою мужчин. На Сході, в тоталітарній Росії де стільки говорять про "рівність" людей, при центральній владі за 29 літ большевизму не було ніодної жінки. Щодо думки що жінки не велиб міждержавних воєн, можуть бути голоси "за" і "проти", але доказ про це мігби бути лише на підставі dokonаних фактів.

Тепер створено світову організацію Обеднаних Націй. І вона доєі майже не мала жадного успіху, а головне, чуємо безупинні голоси що вона не зуміє забезпечити світовий мир. Якийже склад тієї світової організації? Вона таксамо як і уряди окремих її членів-держав майже в цілості складається із самих мужчин. І тому можна сказати що коли уряди держав, складені із самих мужчин, окрімшго не вміють забезпечити міждержавного миру, то й усі вони разом не ліпші й теж не спроможуться на такий осяг щодо світу.

Президент університету Стівенс в Колумбія, Мизури, Джеймс М. Вуд, написав статтю п. з. "Допустить жінок" в якій читаємо:

Чи можуть Обеднані Нації принести постійний мир для людства? Це питання, найважливіше у світі сьогодні, поставив мені недавно один приятель. Я не мав змоги дати йому оптимістичну відповідь.

Я цілком одобряю цілі Обеднаних Націй, як і слід кожної думаючої людині. Але я серіозно побоююся що Обеднані Нації, як вони тепер зорганізовані, навряд чи мають більш спромоги створити тривкий мир як багато інших мирових установ що були перед ними. Причина не в недомаганнях будови або цілей Обеднаних Націй, але в серіозній слабості у їх підставі.

Обеднані Нації, в теперішньому стані, це організація мужчин, ведена чоловіками. І знову, так як у кривавім минулім, державні провідники силкуються збудувати новий світовий лад без помочі жінок. Ця політика є трагічно нерозумна й короткозора.

Якщо О. Н. мають мати успіх, а вони мусять досягти успіху коли ми не маємо пережити третьої світової війни, так вона мусить прийняти до свого складу матерей-мужчин.

Кожен знає що наша найменша суспільна одиниця, сім'я, не може бути успішна без співпраці обох полів. Це таксамо правда, я вірю, що ми ніколи не можемо сподіватися створити світову сімю націй, хіба що це буде така що відбиває думки, зусилля й духові змагання як жінок так теж і мужчин.

Правди що були визнані від світланку історії, піддержують мій погляд. Вдача жінки інакша як мужчини. Чоловік живе у світі теперішнього коли досягнення найближчого завдання виглядає як найважливіше з цілей. Жінка посідає могутній інстинкт забезпечення на майбутнє. Тому що це є біологічна функція жінки продовжати життя народу від покоління до покоління, вона турбується про безпечне й певне окруження не лише для своїх дітей але й для внуків і правнуків. Вона духово більш журиться про завтра ніж чоловіки. А це власне турбота про завтра є річю Обеднаних Націй коли наша цивілізація не має загинути.

Інстинктова журба жінки про майбутнє це тільки одно з неочіненних дібр що їх жінка може принести до будови нового світового ладу — якщо їй дозволять прийняти участь. Не зважаючи на дві криваві війни, які принесли розчарування в одній генерації, багато чоловіків ще сьогодні люблять війну. Це їхній спадок що прийшов від багатьох генерацій войовників. Жінки не мають такого глупого почування. Їхній спадок це лікувати рани, а не завдавати їх, а коли лікувальний вплив був потрібний у світових справах, так це є сьогодні.

Найважливіша річ це те що лише жінки можуть переіменити нашу світову організацію у високий ідеал. Коли мужчины стараються жити лише логікою й розумом, жінка полягає також на своїх почуваннях, а мусить бути сильна емоційна віра у серцях всіх народів коли нації землі мають бути споєні в одну сімю. Щоб досягти успіху, Обеднані Нації мусять стати такі дорогі для усіх нас як церква і дім, і стяг, а лише жінки можуть їх так звелічати.

Ніколи передше жінки не були в таким кориснім положенні (Продовження на стор. 3)

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА

Незадовго Різдво. Всюди, де тільки живуть українці, сімі засідатимуть із молитвою й колядкою за стіл до Святої Вечері. Навіть по таборах скитальців західної Європи всі спільно святкувати-муть великий празник Христового Народження.

Тільки український вояк, що його доля кинула в ряди польського війська, не мати-ме ні родини, ні святочного настрою, ні матеріальних засобів, щоб заховати традиції Свят-Вечора. Вирваний із рідного села хижими руками НКВД, засланий на Сибір, звідти вступає до польського війська, рятуючи своє життя. Виїжджає за кордони со-вдешні і зачинає вандрівку по світі: Середній Схід, Африка, Італія, а тепер Велика Британія. За весь цей час неприхильне а часто й вороже відношення до нього чужого оточення. Багато із цих вояків через 5-6 літ не чуло звуків рідної мови, а вже про святкування рідних свят нема мови.

Оце перший раз, за час три-вання цієї війни, українські во-яки мати-муть змогу зіхатися до Лондону й Манчестеру, щоб разом відсвяткувати Різдвяні Свята. Перший раз — зможуть свобідно заспівати "Бог Пред-вічний", пригадати давні часи в рідному селі, серед родини.

До Вас — українські матері, до Вас — українські комбатан-ти, що знають долю вояка в чужому краю і як радісно є зіха-

тися для спільно відсвяткуван-ня українського свята, до Вас — українців в Америці — шле-мо сьогодні заклик і гаряче прохання причинитися до того, щоб український вояк, позбав-лений всього того, що йому рі-дне й дороге, міг гідно й по-традиційному зустрінути вели-ке українське свято Народжен-ня Христа-Дитини.

Вишліть ще сьогодні пачку із харчами! Вона зайде на час! За-ставте Свят-вечірні столи укра-їнських вояків їжою! Зробіть їм-ту приємність! Хай на хвилю душею перенесуться під рідні стріхи до Батьківщини й забу-дуть муки й злидні вояка на чу-жині, вояка польської армії!

В імені українських вояків просимо слати свої пачки на такі адреси —

Греко-католицького капеля-на:

Major Anthony Hodys, Greek-Catholic Chaplain, Polish Army Headquarters, London, S. W. 1, England.

Православного капеляна:
Major General Sawa, General Orthodox Chaplain, Polish Army Headquarters, London, S. W. 1, England.

Секретаря "Союзу Українців Британії":

F-Lt. Michael Oparenko, P-0775, R.A.F. Station, St. Faith nr. Norwich, Norfolk, England.

Центральне Українське Допомогове Бюро

ЧИСТУ ОДЖ

На рятунок і допомогу укра-їнським жертвам війни в Евро-пі проситься негайно відсила-ти в малих пакунках до Нью-Йорку на цю адресу:
Unitarian Collection Warehouse
Ukrainian Relief
31 E. 35th St. New York 16, N. Y

ОБНОВЛЯТЬ МІЖНАРОДНЮ ОРГАНІЗАЦІЮ

До Вашингтону приїхала з Лондону Маргарета Бові, скар-бничка Міжнародної Федерації Жінок з університетською осві-тою. Вона скликала зібрання в Торонто у справі обнови цієї організації.

ТРЕБА БІЛЬШЕ ЖІНОК У СВІТОВІЙ ПОЛІТИЦІ

(Продовження зі стор. 2)

щоб принести свої виняткові прикмети для збудування нового світу.

Найважливішою подією досі були не великі війни ані політич-ні й економічні революції, але прихід жінок до світу мужчин. Цей прихід ще не повний, й він зустрічав багато суперечностей, але досі вже доволі зроблено щоб доказати раз на все що жінки можуть бути неоціненними спільниками мужчин не лише в хаті, але і в бізнесі та у громадським житті.

Виключити їх тепер з повної участі з чоловіками в найпиль-нішим завданні яке є перед нами є не тільки несправедливе; це злочинна глупота. Чоловіки самі, дарма як вони посвятилисяб для справи, ніколи не досли до завдання збудувати мирний світ. Вони покінчать невдачею знову, так певне як ніч приходять по дневі, якщо не добудуть помічі своїх природних союзників, жінок.

Тепер саме пора запросити жінок до співпраці у завданні. Ніколи ще хмари які висіли над цивілізацією, не були такі гріз-ні. Але чоловіки й жінки, працюючи разом, можуть розігнати ті хмари й принести нам світанок кращого дня. Я не бачу іншої надії рятунку. Якщо ми маємо створити правдиву сімю націй, жінки-мусять працювати у цім ділі.

Л-ка.

ВІСТІ ЦЕНТРАЛІ СУА

РІЧНІ ЗБОРИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ СУА відбудуться в не-ділю 29 грудня, в домівці Централі, 866 Норт 7 вул.-у Філадель-фії. В суботу буде контроля книжок Централі. Відділи СУА як-що малиб які пропозиції до предложення Головному Урядові, звольте прислати їх до половини грудня.

Голова СУА відбула збори з членками Окружної Ради СУА в Нью-Йорку 2 листопада, де реферувала справу помічі укр. збіг-цям що приїжджають до Америки, як теж справу помічі україн-ським жіночим організаціям на скитальщині. На цих зборах прийнято дві резолюції для предложення рішенні Екзекутиви СУА. На засіданні 26 ц. м. Екзекутива прийняла до відома резо-люцію відносно помічі збігцям в Європі, а одобрила резолюцію: **На працю для українських організацій в Європі, які займаються дітьми, інвалідами, й скитальцями загалом, відділи СУА повин-ні посилати датки проєто до Централі СУА.**

Ці гроші будуть у резервовому фондї, й з него буде вислана поміч цим жіночим організаціям в Європі, які за нею звернулися або ще звернуться до Централі СУА.

Святочні побажання відділів СУА, як теж особисті, для рід-них і знайомих на скитальщині можна ще вислати до 15 грудня. Гроші висилати рівночасно бо від того залежатиме розмір поба-жань. Для скитальців у всіх зонах (крім російської, бо туди наш часопис не доходить), треба подати тільки імя, назвиско і міс-цевість табору, та хто його подає.

Спис жертводавців будемо подавати в "Нашім Житті" тіль-ки-тоді-кожи гроші будуть прислані до Централі СУА.

Екзекутива СУА.

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА В ЛИСТОПАДІ

Річна вкладка:

Від. 2, Честер, Па., 20 дол.
Від. 7, Акрон, О., 20 дол.
Від. 24, Елизабет, Н. Дж. 20
Від. 53, Бруклін, 10 дол.
Від. 55, Рочестер, 20 дол.

Організаційний фонд:

Від. 2, Честер, Па., 5 дол.
Від. 7, Акрон, О., 5 дол.
Від. 26, Гемтремк, 10 дол.

Пресовий фонд Н. Ж.

Від. 8, Бронкс, збірка з уро-дин Е. Корпало 12 дол.
Від. 22, Джерзи Ситі, 10 дол.
Від. 23, Детройт, 10 дол.
Від. 29, Вунсакет, 10 дол.

Збірка на ювілею панства Бенцаль, Бронкс, 35 дол.

Стефа Абрагамовська 10 дол.
Анастасія Волкер, Детройт 7.

По 2 дол. пані: Анна Бодак, Бруклін; Ева Корпало, Бронкс; по 1 дол. пані: Анна Демко, Шикаго; Стефанія Цимбаліст, Детройт, Міш.

Резервовий Фонд СУА

Від. 2, Честер, Па. 10.50 дол.
Від. 7, Акрон, О., 2.25 дол.
Від. 22 Джерзи Ситі збірк. 12.
Від. 26, Гемтремк, 15 дол.
Від. 29, Вунсакет, 10 дол.
Від. 30, Клівленд, О., 25 дол.
Від. 42, Філадельфія, 50 дол.
Від. 45, Манчестер, Н. Г. 5.00.

Гостинний Комітет Централі СУА з підприємства 57.60 дол.

Збірка на ювілею Волод. і О-лени Лотоцьких 57.50 дол.

Анна Навроцька, Детройт 1.

Передплати прислали

М. Процай, Міннеаполіс 6
П. Панамаренко, Філадельфія 4
Анна Бодак, Бруклін 3
А. Прокопович, Детройт, 3
Марія Ясінська, Детройт, 3
Марія Шемердяк, Шикаго, 2
Марія Сена, Детройт, 2
Марія Боднар, Оліфант, 2
Ірина Козаченко, Детройт, 2

По 1 передпл.: В. Лареон, Ан-на Демко і Стефанія Баран, Шикаго; Анастасія Волкер, На-талія Біло і Стефанія Цимба-ліст, Детройт; А. Пастушин, Ро-честер; Ева Корпало, Бронкс; Е. Ситник, Вінніпег, А. Вагнер Джерзи Ситі, Марія Сломошин-ська, Джемейка.

СТАТУА СВОБОДИ МАЄ 60 ЛІТ

Дня 28 жовтня минуло 60 ро-ків з дня відкриття статуї Сво-боди в ньюйорській пристані. Статую поставлено коштом і заходом французьких міст, ус-танов і громадян. Виконав твір французький різбар Фредерік Бартолді.

УВАГА! ПЕРШИЙ РАІ В ДЕТРОЙТ, МІШ.

Заходом 23 відділу СУА виставиться перший раз

„АНДРІЯ”

нову комедію в 3 діях
В НЕДІЛЮ, 15 ГРУДНЯ, В ГОД. 3:30
в Народнім Домі при Мартин вул.,
а також СЕЛЯНСЬКА ВЕЧЕРЯ

Всуд за все разом 1.25

Гостям вельми раді

ДОПИСИ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Вечірка для скитальців

Жіноча Секція ЗУА Допомогового Комітету в Нью Йорку уладила 16 жовтня, в домівці Демократичного Клубу, вітальну вечірку для українських скитальців, які щойно приїхали з Європи.

Ціллю сходинок було познайомити наше жіноцтво що бере участь в несенні помочі скитальцям й ньюйорську громаду загалом із земляками що недавно приїхали до Америки.

Провід вечірки був в руках пань Іванни Бенцаль, голови й Марії Демидчук, місто-голови Жіночої Секції. Пані комітетові подали чай та овочі.

Після чаю говорили наші шановні гості з Європи, пані Наталія і др. Юрій Русови, пані Гординська, інж. Тишовницький, п. Дикий і п. Коваль, з Канади пані і пані Гавриш, і з Детройту п-ні Ірина Козаченко, голова Філії Союзу Українок Америки.

Всі гості радили, якби то найкраще прийти з помічю нашим скитальцям в Європі, а також якби налагодити початкову поміч для тих що приїждять до Америки, а не мають ближчої рідні щоб ними ту заопікувалася.

Від ньюйорського громадянства говорили п. Платон Стасюк, п. Гладун і др. Демидчук.

Треба признати що такі вечірки є корисні, бо вони дають змогу американським українцям і скитальцям краще себе пізнати, зжитися й вирівняти деякі розходження у поглядах, які безперечно витворили життєві обставини й довгі роки відокремлення одних від других.

Серед милої гутірки вечірка затягнулась до пізна, а всі розходилися домів вже як старі приятелі.

Ньюйорські громадяни зложили 25 дол. на покриття коштів вечірки.

Приявна.

БРОНКС, Н. Й.

З ювілею на пресовий фонд СУА

Дня 15 жовтня ц. р. Панство Василь і Іванна П. Бенцаль обходили 25-ліття свого подружжя а 19 жовтня, приятельки Союзнянки й куми зіхалися разом до дому ювілятів щоб цією несподіванкою їх родинне свято звеличати, довершити цей ювілей щирими приятельськими побажаннями всего найкращого, щоб в гаразді дожили золотого ювілею та щоб був цей день для них милим спомином на все життя.

Панство Бенцаль вітали гостей з великою радістю та слезами в очах, та казали що почувуються більш щасливі тепер

як 25 років тому, бо тепер мають багато більше добрих приятелів кругом себе, як також мають гарного і доброго сина, що на їх велику радість вернувся щасливо з військової служби в материнські обійми. Ювіляти дякували за дарунки що остануться для них цінною пам'яткою на все життя.

У веселому гуртку забава продовжалась. Доброї поживи й добірних напитків було достатком, а Ювіляти враз із сином радо обслуговували гостей.

Підчас гостини п. Емілія Корнатова сказала коротку промову в якій піднесла заслуги пані Бенцаль в громадській праці, як голви Округної Ради Союзу Українок Америки й Жіночої Секції ЗУА Допомогового Комітету в Нью Йорку. Вона зазначила, що шановна Ювілятка здобула собі багато приятелів серед громадянства своєю прихильністю й совісною працею. Пані Корнатова поклікала до слова п. Анну Бодак, яка дала признання Ювілятці за її щирі праці для свого народу, й підкреслила заслуги пана Бенцала в тому, що дозволяє своїй дружині посвятити так багато часу для гуманітарної й громадської праці. Пані Бодак згадала теж що ми Союзнянки приявні на так гарнім родиннім святі повинні пам'ятати про пресовий фонд часопису "Наше Життя", й зложити від себе жертву на ту ціль.

Наш усім знаний бізнесмен пан Платон Стасюк у своїй промові дуже гарно висловився про часопис "Наше Життя" кажучи, що ця газета добра для жіноцтва, але є цінна теж для українського загалу і ми всі повинні піддержувати його пресовий фонд. Збіркою зайнялася панна Стефа Абрагамовська, а жертви зложили: Панство В. і І. Бенцаль, 10 дол.; Панство Стасюки 10 дол.; Пані Юлія Яремова і Анна Колтон по 2 дол.; по 1 дол. пані: Анастасія Вагнер, Емілія Корнат, Катерина Пелешок, Барщевська, Плашовецька, Катер. Стефанович, Лектей, Ольшевська, Анна Бодак, А. Лейц і панна Стефа Абрагамовська. — Разом 35 дол.

Шановним Ювілятам бажаємо многих, щасливих літ, а жертводавцям спасибі.

Анна Бодак.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Не забули скитальців

З нагоди уродин пані Антоніни Латишевської, дня 7 листопада членки українського Демократичного Клубу, 4 відділу СУА і приятельки провели вечір весело при смачній перекусці.

Пані Латишевська, довголітня членка і совісна робітниця СУА раділа виявом приязни своїх співробітниць що прийшли особисто зложити їй уро-

динні побажання та ще й подали прекрасний дарунок на пам'ятку. Вона дякувала за таку несподіванку, і попросила п-ню Бенцаль сказати пару слів. Пані Бенцаль говорила про працю жінок для скитальців, та пригадала висилку одяжі й грошевих жертв для українських скитальців в Європі, а також про працю Українського Конгресового Комітету, та піддержку для нього, бо в теперішній час УКК стоїть перед дуже важливим завданням.

З черги промовила п. Емілія Корнат, та просила приявних зложити жертви для скитальців. Жертви зложили пані: А. Латишевська 5 дол.; по 1 дол.: Е. Корнат, Ю. Ярема, М. Ленчук, К. Стефанович, П. Дерех, Р. Гаврилко, С. Лаяк, П. Стег, М. Немчук, Г. Форач, А. Лаяк, І. Бенцаль. Разом 18 дол., які вислано до ЗУА Доп. Комітету, у Філадельфії. Щира подяка усім.

ДЕТРОЙТ, МІШ.

Вистава "Андрія"

Подаємо до відома громадянам і громадянкам Детройту, Гемтремку й околиці що Союз Українок відділ 23 приготував веселу комедію "Андрія", в в трох діях, дня 15 грудня, в Народнім Домі, щоб пригадати нам молоді літа, які щасливо ми пережили в ріднім краю.

Всі згадаємо як в молодім віці хлопці й дівчата справляли "Андрія", та забавлялись весело до пізної ночі. Це була найкраща забава сільської молоді. По містах цього звичаю не було, а в селі, хлопці й дівчата сходились до одної хати, і там були різні веселі забави й жартильві хитрощі. Таке то все було миле й принадне, що хоть як ми тут вже довго живемо то ще усе те памятаємо.

Такий то був "Андрій" що не можемо його забути і тому якраз членки 23 відділу СУА зібрали найкращі сили які зложили цю виставу "Андрія" так як відбувалось в ріднім краю на селі.

Просимо другі товариства здержатись із своїми підприємствами на 15 грудня, а рівночасно запрошуємо всіх громадян і громадянок прийти на "Андрія", де також буде й добірна українська сільська вечеря.

По кількох роках війни і тривоги потрібно навіть для здоровля такої забави, щоб можна добре посміятись та почуватись вдоволенім. При тому ви забудите про все, полинете думками далеко за море, в рідний край, та почувете себе молодими як колись.

Членка.

Unitarian Collection Warehouse
Ukrainian Relief
31 East 35th Street
New York 16, N. Y.

НЮ ЙОРК, СИТІ.

На жіночу пресу в Європі

На зборах Округної Ради СУА. 24 листопада, членки зложили на українську жіночу пресу в Європі \$22.00. Ці гроші будуть розділені: для Союзу Українок в Парижі і для Об'єднання Українських Жінок в Німеччині (Мінхен) які готуються до видання журналу п. н. „Громадянка“.

Жертви зложили: п-на Стефа Абрагамовська \$5.00; по \$2.00: пані: К. Пелешок, Е. Корпало, К. Стефанович, А. Йосик, А. Латишевська, І. Бенцаль. По \$1.00: Е. Лектей, Е. Корнат, К. Тютко, А. Бодак і М. Ленчук.

МАЛІ ПАШПОРТИ ДЛЯ ЗБІГЦІВ

Збігці й переміщені особи можуть одержати „подорожні документи“ що будуть малими пашпортами.

Міжурядова Організація для Збігців в Лондоні заявляє, що ті малі пашпорти будуть вартніші для збігців ніж колишні „пашпорти Нансена“.

Уже 15 держав погодилися на ті малі пашпорти. Цей „подорожний документ“ дасть право його власникові вернутись до того краю в яким він одержав пашпорт.

Це зроблено тому що багато країн готові прийняти збігців, але притім жадають задоволення що можуть їх відіслати до краю звідки вони виїхали. Це влекшить збігцям подорожування, бо вони досі боялись виїздити, щоб їх опісля не відіслали до їх рідного краю звідки втікли перед політичними й релігійними переслідуваннями.

ЗАКЛИК ПОМАГАТИ НІМЕЦЬКИМ ДІВЧАТАМ

Американський генерал Джо-зеф МекНарні закликає американські військові кола, щоб вони помагали не тільки німецьким чоловікам у програмі розбудови нового життя в Німеччині, але й жінкам, а зокрема покинутим дівчатам.

Він особливо апелює до американських жінок щоб рятували німецьких дівчат які волочаться безпомічно серед румовищ німецьких міст.

ПОШУКУВАННЯ

Теодор Семен (Theodore Se-
men, Camp N-18 Wolfsburg, Es-
lmgen) шукає Володислава
Гринецького, (Wlodislav Hry-
neski, Box 48, Stockdale, Pa.)

Володислав Гринецький зво-
лить конечно написати до:

American Red Cross,
Washington, D. C.

або до: Miss Mary Lou Haluska,
1772 Columbia Road, N. W., Wa-
shington, D. C.

Junior League Section

EDITOR, MISS MILDRED MILANOWICZ—151 Hopkins Avenue Jersey City 6, New Jersey

Christmas Wishes

It seems that One-World-ness is never so evident as during the Christmas Season. A walk through any large department store — or a small one, for that matter, and there, in the bustle, the glitter, the excitement and confusion, are displayed the choicest offerings of many lands.

.....Furs from frozen countries, lovely fabrics and foods from places with unpronounceable names, exotic delicacies from countries our soldier-men visited, rare woods and gems and new art pieces from lands no longer strange, clothes cut after fashions of our new allies.

From near and far, the choicest selections are spread before your eyes and it is for you to choose from among them.

Christmas customs and traditions of many lands, too, are displayed before you in this wonderful land, to choose from and adopt as your own.

We plan our Christmas festivities and think of our own family traditions and customs, brought over from an Old World. Down the years, as is people's want, we have retained the most charming customs. Gaily and proudly, we invite friends to observe our "old-world" customs and hope they will choose to adopt them too. Gaily and proudly, all American families, many with other Old-World backgrounds, are displaying and observing their family Christmas traditions, too.

Many customs have been offered and accepted, so long ago by us, that they are thought of as "Traditional American," and we do not think of their origin. Americans like Christmas cards, Christmas trees, mistletoe, holly, Santa Claus, stockings hung at the fire-side, fruit-cake, caroling, Christmas presents, egg-nog, cookies, rum-baba, creches, Midnight Mass — countless things. They like them because they are good and they are ready to adopt more good things.

Caroling for charity, is one of the Christmas customs our Ukrainian immigrant fathers and grandfathers brought and offered to America. Their recipes for cookies and cakes are prized. As to their contribution to the Family Christmas traditions, an old Ukrainian custom should appeal not only to Americans, but to the world. It is the Christmas Wish. The head of the Ukrainian house, after prayers are said, officially opens the Christmas Holidays with offering each member of his family a bit of "kutia" (see story "Christmas in Ukraine"), or a bit of "proskurka" — a blessed wafer — and makes his Christmas Wish for them.

This year, with them, as with families the world over, the wishes will be the same. We offer them to you.

For the World—Peace, with the needy clothed and sheltered, the hungry fed, the frightened and homeless befriended, and all the peoples of the world educated.

For the Family—Health, Happiness, Humor, Ambition without dissatisfaction, tact.

MERRY CHRISTMAS!

Stefa

Stefa is scolding, but it doesn't matter. "Why don't you get some rest?" she chides. You only notice that she has a beautiful speaking voice and even when raised in anxious concern, its tone is clear, rich and musical.

She starts washing your hair, you look up into her eyes and get a swift smile, a merry answering twinkle in her eyes. The first step in a "permanent" continues and complete relaxation follows the restful manipulations of the hair-washing.

Vaguely I note that the door bell of "Stefa's Beauty Parlor" jangles again and again. The

pleasant shop on East Sixth St. seems the destination of many New Yorkers tonight. But when the bell ushers in the sound of male voices — then I really take notice.

"Congratulations!" I hear. "Many happy returns."

What's going on here? Can't be Stefa's birthday, I know that. Then I notice the baskets of flowers, Stefa's happy smile, the sincere handshake of the handsome man saying, "And may your next ten years in business be twice as happy and prosperous as your first ten."

There it was. Stefa was observ-

ing the tenth anniversary of her business quietly, but her friends were seizing the opportunity to show their affection and respect and good wishes toward her. It was a heartwarming sight and I was a fortunate spectator.

Leisurely, after time out for fitting refreshments to well-wishers the business of the 'permanent' proceeded. Stefa beamed on every one, kept up a sparkling repartee and as more friends dropped in or phoned, her happiness shone around her.

"Aren't you going to celebrate your anniversary?" someone asked.

"Of course, here's my celebration," she answered.

We all looked. It was ten-dollar donation to the press fund of "Our Life." Now everyone beamed at Stefa.

The hood of the dryer descended over my hair and cut me off in a droning exile of noise. Now isn't that like Stefa, I thought. Even in her own personal happiness, she thinks of others to help. Stefa's life, I further reflected, would make a Ukrainian "best-seller" on 'How to Win Friends for the Ukrainian Cause.' Certainly this modest lady with the unbelieving "this - can't - be - me" look in her eye, has won an enviable place for herself in Ukrainian history. Her name can be read among the notable Ukrainian women's names in the American, Canadian and European presses. In the Soyuz Ukrainok, she is affectionately called "Our First Member." Her name has appeared under her articles in countless publications, here and abroad. For seven years, she was chairman of the "Zhinocha Hromada" of New York. Stefa was chairman of the first unforgettable Ukrainian Women's Congress in the U. S. She is remembered for her organizational foresight in SUA work, in organizing junior branches and for her "let them run it themselves" policy toward them. It was Stefa who ended the years of "talk" about a SUA press by her \$25 donation which started the ball, and the press rolling. Stefa was prominent at countless conventions, rallies, concerts, exhibits, banquets and at her own club meetings.

Yet here was a host of friends coming to wish her well, not because she was Stefa Abrahamowska, one of our "First Ukrainian Ladies," and a real patriot, but because she was Stefa, their friend.

And then I thought, that the same qualities that made her a leader, a patriot, were the ones

WELCOME, NEW PHILLY JUNIOR LEAGUE!

It was with pleasure that I attended the banquet Thursday, November 7 commemorating the 9th Anniversary of the Ukrainian Junior League branch 52 of the Soyuz Ukrainok. This Philadelphia group of young Ukrainian women was the first junior branch of Soyuz Ukrainok and it has been heartwarming to us veteran Soyuz members to watch this group organize and expand into such a fine organization of about 50 members. We feel justified in putting our hopes and trust in them for they have shown in countless ways that they will continue the great work of Soyuz Ukrainok long after we are gone.

We all sincerely regretted that Mrs. Lototsky, president of Soyuz Ukrainok and scheduled guest of honor was unavoidably called away and could not attend. Junior League, branch 52 had hoped that she would put the final touch on their latest worthy effort. The Junior Leaguers of Philadelphia have sponsored a second Junior branch in our fair city and had hoped to be able to present them with a charter through Mrs. Lototsky.

We join the Junior Leaguers in welcoming this group of young Ukrainians (16 to 20 yrs. of age) into our organization. We extend to them our hearty congratulations and best wishes for as successful an organization as their sponsor, Branch 52.

In praising these young Ukrainian women of Philadelphia, I
(Continued on page 6)

that won her an affectionate place in her friends' hearts. Her complete honesty. Friend and foe concede this. Oh yes, she has made some foes. She knows people so well, she can instantly recognize a 'phony' or a pseudo-patriot and will not hesitate to oppose or expose them, if she feels they are hindering, or harming a good cause.

She is a fighter. Her father, a well-known patriot, early instilled into her a deep belief in the just cause of the Ukrainian people. She has been fighting for that cause ever since. Her ideal has topped all thoughts of self — of health, of time, of personal happiness. People cannot help admiring such a fighter.

There's loyalty and courage in her make-up too. But I guess people like Stefa, because Stefa likes people.

M-e.

Christmas in Ukraine

By Melanie Milan

The room behind him was hushed at last. The little boy peering out the window felt the vibrant hush envelope him and knew that all eyes were upon him. He shifted his weight nervously from one foot to the other for a time. Then suddenly the new importance of his eight years struck him and a small dignity descended upon him, to hold his tiny form still and to pucker his dark childish brows. He was the youngest in this family and on him fell the solemn duty to announce the appearance of the first star. Only after his important announcement could his family begin the Christmas Eve supper.

Well, they weren't his family, not really. They were his aunt and uncle and his teen-age cousin but they had adopted him almost a month ago. They had to sign papers and all, so he guessed he should call them family. He showed them he knew a lot about family things, too, like tonight's "Holy Supper." He bet they were surprised when he had set the table properly and had named everything correctly.

The little boy gazed up at the ever-so-slowly darkening sky. A mischievous smile played around his lips and he contentedly rubbed his nose with a scrawny finger as he remembered the evening's preparations. This was his first "Holy Supper" but he knew all about it. His mother had told him everything at every Christmas-time, since he was old enough to talk. Of course, no one knew about it and he had been forbidden to reveal their secret, for fear of some new punishment.

He rested his temple against cold pane, dug his hands deeper into the pockets of his new warm trousers, scrunched his neck deeper into the warmth of his heavy sweater and continued to gaze up into the blue dome overhead. He wished his mother were here. She always said he would one day eat such a Christmas Eve supper, just like the "Holy Suppers" they had in Ukraine.

He heard her voice again, as it was that last time, a mere whisper. He had been tired too. He had leaned closer to his mother, drawing new courage from her nearness and warmth. She had wrapped them both more snugly in his father's coat, packed up the straw around them more closely and when the German guard had passed, she had put her lips to his ear and had begun her story:

"This is how it was in our house, how it always was in Ukraine and how it will be again. Our house, in that twilight of Christmas Eve, was warm and shiny-lean. My mother and I

were done with our work — even with the cooking and baking for Christmas Day and the day after. Now we stood, with my younger brother — just such a one as you, my little pigeon — facing the door. It opened and father entered, carrying a beautiful sheaf of wheat. He bade us 'Good Evening' and stood the sheaf of wheat — yes, the 'dyid,' the old man, back of the table, in the 'honorary' corner, under the icon, then laced some basil leaves through the 'dyid's' girdle.

"You see, long, long ago, before Christ came, our ancestors celebrated kolyada, a time when the evil of cold winter passed and the good of warm weather, with its final awakening of nature, began to return — or as my babusha used to say — 'When the sun grew in strength and the day in length'. That was a truth, they celebrated, the eternal triumph of good over evil and to remember that, we will give their old god of plenty, the 'dyid,' who fed and protected the family, a place of honor. How long ago was that? Why my babusha used to say that in those times, no one knew how to bake bread yet, but fed themselves with cooked whole wheat grains. I read in books that that was more than a thousand years ago. Think of it, a thousand years and we still include such a dish of whole wheat grains among the twelve courses served on Christmas Eve. We call the dish 'kutya.' Mother took such care always to cook the grains for our 'kutya' for hours to proper softness. It was sweetened with honey, seasoned with the 'milk' of crushed poppy seeds and made crunchy with nut meats. It is a dish my son, that is as rich as our Ukraine.

"The door opened again and my older brother appeared, carrying two bundles, one of hay, the other straw. He spread a thin layer of hay on the table and the straw he placed underneath, on the floor. Yes, that is right, my son, they are reminders of Christ's manger-bed. Mother then put a clove of garlic at each corner of the table, to ward off disease and evil spirits, you know. In the center, she placed a flat wreath of oats, cut from the last harvest, and adorned with basil leaves and dried flowers. Over this came the gleaming white table-cloth. Our two choicest round loaves of bread were placed, one atop the other, in the center of the table, over the wreath. In the top one, a candle was stuck. A 'topka' of salt and a pot of honey were placed alongside. The wreath symbolizes the sun, you see, and the bread, salt and honey

represent the earthly substance of man.

"My younger brother, from his station at the window, cried. 'There it is, the first star!' I remember he lisped. Then, as that star announced long ago the birth of a New Reign of Truth and Hope and Good Will, so then it gave us leave to begin a new year of peace and hope with our family 'Holy Supper.'

"We all took our places around the table, father by the 'honorary' corner. There was a place for the souls of our departed one there, as one day you will set a place for me at your table, won't you, son? Father lighted the candle and said, 'Christ is Born.' We replied, 'Let us praise Him.' Father blessed himself, we all followed suit and said The Lord's Prayer. Then we waited, standing till father took up the dish of 'kutya', offered it to mother and wished her the best of everything in the year to come. Then he offered a spoonful to my older brother, then to me, then to the young one. We sat down. Father scooped up a spoonful of 'kutya' and flung it at the ceiling. We looked at the result and clapped. Many grains sticking to the ceiling showed us that father's bees would yield many new swarms that year.

"After the 'kutya' mother and I placed the remaining eleven courses on the table. Yes, there must be twelve, one in honor of each of the Twelve Apostles. And above all, they must all be fast dishes, on this last day of the 39-day fasting, and must not contain a bit of meat, nor dairy products. If that isn't a feat in itself—preparing twelve such dishes, I don't know what is. What are the twelve? Well, there's the 'uzvar,' a compote of dried fruit. Babusha always boasted that one year, she had twenty different fruits and berries in her 'uzvar.' There's borsch — the beet soup, then cabbage-and-peas soup, then jellied sturgeon fish. There were 'pirohy' stuffed with potatoes and cheese, or fried cabbage, and the sweet ones, stuffed with prunes or cherries. There were 'holubtsi' — the cabbage rolls, stuffed with buckwheat-groats or with rice. Mushroom dishes, griddle cakes, 'pampushki' — the raised doughnuts, and above all else, the 'kutya.'

"Dish followed dish at our family's Christmas Eve supper, and we ate well, so that all year we would not be hungry, we were told. At supper's end, my mother laughingly handed me two spoons I blushed, I remember, knowing that mother now considered me at a marriageable age. I laughed, but quickly donned a shawl and went outside. The moon shone on the glittering snow, the air was clear and so cold my breath hung in wreaths of smoke. The snow crunched beneath my boots. I

WELCOME, NEW PHILLY JUNIOR LEAGUE

(Continued from Page 5)

also wish to call out to all your Ukrainian women everywhere the U. S. — join Soyuz Ukrainok. Whatever your present interest — social or any other, you cannot afford to miss out on the opportunities Soyuz Ukrainok offers.

And to all mothers of young Ukrainian women, I wish to point out that we have nearly 50 member branches and the youth branches number merely 5. Let's see what we can do about it.

To all you members of Branch 52 I wish to say — never forget that you should always stay first in your work and thoughts of Soyuz Ukrainok. Consider it a heritage to keep in the forefront as the finest and first Ukrainian Junior League.

Anna Sywulak,
Philadelphia, Pa

looked for a moment at the houses of our village, each with their window lit by the light of the Family-Supper candle. I rattled the spoons till a dog barked. Joyfully I ran in, tucked the spoons behind the girdle of the 'dyid.' My mother questioned, 'Was it the Melnik's dog?' I nodded, pleased. Yes, my boy, your father did send his "starosti" the matchmakers, to our house soon after.

"My family sang carols after supper. So many of them. They are written down in books, my son. Learn them and you will learn a thousand years of Ukrainian history.

"We heard other voices singing them. They were the village carolers and when we heard their tinkling bell under our window, father put a candle there as signal to carol for us. Their eight-pointed star-lantern moved nearer to our window, the singers grouped around and we heard, 'God Eternal hath been born.' They sang well and father invited them in. We gave them a 'kolyada' of money, fruits, nuts and doughnuts, and they left for the next neighbor. We sang carol after carol, till it was time for Midnight Mass."

His mother's voice had become still, remembering, or perhaps she had been too exhausted to continue.

The little boy lifted his head. It was true, everything she had told him. Here he was, waiting to begin just such a "Holy Supper." Of course, it wasn't in Ukraine, it was only in a Displaced Persons Camp, but he guessed it was even better. Here the Americans permitted you to sing carols, in your own Ukrainian, too.

He looked intently at a new light in the sky, then slowly turned around to his family. The New Light had left twin reflections in his eyes and solemnly he announced, "The First Star."

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ДЕТРОИТ, МІШ.

ПАМ'ЯТІ СОФІЇ РУСОВОЇ

Шість відділів Союзу Українок Америки в Детройті з своєю філією, відбули велике свято присвячене пам'яті великої української діячки Софії Л. Русової, дня 27 жовтня ц.р. на обох сторонах міста Великого Детройту, з великим моральним успіхом. Програма свята була дуже старанно приготовлена. На сценах і в саях був взірцевий порядок. Публіка святочно настроєна з великим зацікавленням приймала кожну точку програми. Голова філії США, Ірина Козаченко, відкрила свято словами: Святочна Громадо! Ми приступаємо до цих щасливих хвиль-переживань в яких віддамо наші почуття й думки великій діячці й виховниці нашого народу Софії Л. Русовій.

В другій точці виходить із вступною промовою наша слава бесідниця адвокат Маруся Бек. Вона коротко і ядерно по-найомлює публіку з працею на рідній ниві, думками і творчістю Софії Л. Русової, і просить публіку встати з місць щоб вшанувати хвилиною мовчанкою цю українку яка собі на це заслужила.

В третій точці п-на Оля Кашній деклямує поезію присвячену Софії Русовій, так гарно, що прямо чарує публіку. На селі гробова тишина всі з напруженням ловлять кожне слово. П-на Оля виказала великий талант як декляматорка. Цю поезію написала членка 23 відділу США, п-ні Марія Ясінська.

В четвертій точці панночки Шандак і Мозола, співають дует "Покохала" і "Чи давно це було" Ці панночки це краса нашої громади і їхній спів є дуже всіми бажаний.

П'ята точка, живчик програми, бо д-р Юрій Русов, син великої Матері передає нам образ життя, праці, змагань і терпіння своєї Дорогої Матері, а нашої високо заслуженої діячки, так зворушливо як тільки син може говорити. Під час його промови підноситься куртина в глибині сцени й публіка бачить живі образи з трагічних і прикрих моментів життя С. Л. Русової. Д-р Юрій пояснює ці образи й це завершує глибоке почуття вражень, публіка з напруженням очікує що далше, що далше. П-ні Прокопович, голова 26 відділу США в ролі Софії Русової, дуже відповідала і нагадувала Софію Русову. Ці живі картини, приготвила і прикрасила ісля смаку й ідеї доброї арти-

стки-малюнки, п-ні Наталя, дружина д-ра Юрія Русова. Цю частину програми я особисто дуже любила, це було щось нове на нашій сцені.

В шестій точці п-на Шандак співає сольно „Калина”, дуже гарно, приємно. При фортеп'яні весь час Галя Атаманець здібна молоденька плямистка.

В сьомій точці мама і донечка Лисоцькі співають дует „Рідний Краю, Україно” до слів і музики п. Стисловського. Це виходить в них надзвичайно гарно і публіка домагається повторення.

В осьмій точці нашої програми п. Дмитро Атаманець відспівав вязанку народних пісень. Його прегарний тенор є широко бажаний завжди нашою громадою.

В дев'ятій точці Анастазія Г. Біловус відчитала резолюції, які в перекладі на англійську мову чисельно розіслано до американської й української преси, а також до нашого уряду у Вашингтоні.

В десятій точці п-ні Ясінська виголосила кінцеву промову. Кликнула жінок вступати в ряди організації, бути активними, жертвеними, бо доба, яку переживаємо тепер є велика, важна для історії, для світу. Тому будьмо правдиво корисними і заінтересованими учасниками цього великого часу.

Американським і українським гимнами закінчено ці великі і багаті на враження і духове переживання свята в пам'ять Софії Л. Русової. Під час свят були вистави книжок і часописів, в більшості жіночих і Української Повстанчої Армії. Спродано книжок на сімдесят доларів, найбільше книжочок „Україна у творах її письменників” остання праця Софії Л. Русової що її тепер Центральна США видала. Журнали й часописи Української Пресової Служби, які майже в цілості говорять про життя й акцію Української Повстанчої Армії, про цих найкращих синів і дочок України, які так завзято воюють і навіть не думають сходити з позиції так довго доки червоного московського ката не проженуть з рідних земель. Ці журнали і часописи найбільш цікавили глядачів.

Були зібрані світліни з частин програми і деякі з них містимо в пресі.

Матеріально свято було також успішне, загальний прихід був 665.71 дол.

Осьтак по великим засіві ми й зібрали велике жниво.

Анастазія Г. Біловус секретарка філії США.

ДЕТРОИТ, МІШ.

Культурні Вечорі

Місяць жовтень ц.р. був у нас багатий на святочні обходи та імпрези культурні.

З нагоди побуту п-тва Русових в Детройті, відділи Союзу Українок Америки уладили дві культурні вечірки, а саме: три відділи на Вестсайд, в Народнім Домі, 28 жовтня, а три в Гемтремку 29 жовтня. Вечірки були присвячені українській жінці-маті її смутку й духового терпіння за рідною землею Україною.

На Вестсайд вечірка відбулася у веселому настрою, бо якраз у цей день припав подружній ювілей панства Русових. Був тут коровай і весільні пісні, приказки, і все інше традиційне багатство нашого народу, також були промови, подяки й прекрасний вірш зложеної п-ню Марією Ясінською.

На Істсайд в Гемтремку, вечірка була іншого характеру. Коли прийшли засіли коло прекрасно прибраних цвітами столів, п-ні Прокопович, голова 26 відділу США привітала панство Русових і членок організації, що так чисельно прибули, і покликкала до переведення програми п-ню П. Будзол, секретарку 5 відділу США. П-ні Будзол, яка завжди уміло в'язується в ролі товстмастера, кількома привітними словами попросила до слова шановну Гостю п-ню Наталю Русову.

П-ні Русова у півгодинній промові, розказала нам багато цікавого і важного про глибоко ідейне наше жіноцтво на скитальщині, та подала нам їхні адреси. Промова п-ні Русової зробила на нас усіх велике враження і викликала постанову ще завзятіше працювати. Велике схвилювання було видно, коли покликано до слова п-ню Катерину Хомяк, яка по довшій медузі є далше під строгим доглядом лікаря, але промовила палко закликаючи жінок до праці. „Ніколи не зневірйтесь, я буду з вами як тільки прийду до здоров'я” — казала вона.

З черги покликано до слова п-ню Анастасію Г. Біловус, яка прочитала поезію Богдана Лепкого присвячену жінкам-матерям, що осталяють рідну хату, в Україні.

Далше п-ні товстмастер представила п-ню Мудру, членку 5 відділу США і голову сестрицтва яка зложила побажання успіху п-тву Русовим де тільки вони зайдуть та говоритимуть про Україну.

Покликана до слова п-ні Дзісяк, гол. Т-ва „Просвіта”, сказала, що в їхнім товаристві є гарні членки, які багато зробили для української справи, але мають перепони, через тих, що їм в голови залізли московські ідеї. „Однак ми прямуємо, щоб їх усунути від чистого українського організму”

„А тут, говорить п-ні Будзол, запізнаємося з бувшою комсомолькою Марусею Демченко, яка вчилася в сталінській комуністичній школі”. І це справді була сенсація нашої вечірки, коли Маруся нам сказала:

„Там ніхто не говорить про комунізм, там є великий, високий і глибокий московський імперіалізм. Україна для них є територія з низькою хлопською мовою”, і заявила Маруся, що вона буде до останку битися й доказувати задуреним і замотеличеним рабам, що вони є страшно, всеціло обдурені московським молохом.

Говорили ще д-р Юрій Русов, наш філософ пан Крупка сказав нам що пані Наталя Русова є сестринка славного українського вченого Антоновича.

Говорив і наш шановний громадянин бувший диригент п. Нафостач. Він як військовий, будучи в Німеччині найбільш інтересувався українськими хлопцями у війську й веде кореспонденцію з ними тепер. За його ініціативою вислали наші жіночі товариства багато пакунків зі шкільними приборами. Про це все він розказував, читав листа і просив висилати до Італії нашим студентам більше шкільних приборів, бо це помагає їм вийти в світ зі знанням якогось фаху, чи з дипломою якоїсь кваліфікації.

Обсервуючи цю вечірку я винесла враження, що це велика моральна і освідмлююча користь бо такі вечірки це прямо курси для вироблення нашого жіноцтва. На таких вечірках пізнається таланти й вартість в наших жінок. Давби Бог щоб такі вечірки серйозного значення й напрямку поширились по домах, тепер в зимові вечорі. Ось скликати кільканацять жінок, приготувати гарною скатертю застелений стіл, засісти кругом, приготувати якийсь жарт, прочитати чи переповісти щось поважного, подати чай і тісточка а так і зробити збірку на пресу, чи на якусь іншу народню ціль. Оце була велика користь.

Анастазія Г. Біловус

Пішліть різдвяний пакунок для скитальця

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

АКРОН, ОГАЙО

На зборах відділу 7, СУА в Акрон, 10 жовтня ц. р. секретарка прочитала Обіжник і фінансовий звіт Централі СУА після яких вивязалася широка і річева дискусія.

Найбільш зворушило нас те, що наша Централь не належить до жадної американської жіночої організації з повним правом голосу, бо не має на це фондів. Ця справа для нас надто великої ваги щоб ми поминули її мовчанкою, щоб відділи СУА не постаралися вислати на те відповідну суму.

Коли Конвенція СУА в грудні, 1945 радила й по довшій дискусії ухвалила створити фонд резервовий, то певно що делегатки мали на думці різні непредвиджені видатки Централі, які можна покрити саме із цього резервового фонду. Фінансовий звіт, який Централь прислала до нас виказує, що Екзекутива держить кожний фонд окремо і не вживає грошей з одного департаменту на видатки другого. Нпр. видно що фонд прес. оплачує тільки видатки газети, вкладки від відділів ідуть на адміністрацію, фонд секції мистецтва тільки для цієї діяльності, і т. д. Отже ясно, що нема жадного фонду крім резервового, з якого Централь моглаб заплатити повну вкладку до американських жіночих організацій. І ми союзники, яким певно залежить на тому щоб наша організація мала свою репрезентацію в американських і міжнародних жіночих організаціях постараємося щоб потрібні гроші на фонд резервовий відділи до Централі прислали. Бо сума це не велика, й кожна із нас членок може легко зложити 15 центів на зборах, щоб уряд відділу вислав їх до Централі.

Наш відділ 7 СУА в Акрон є душе малий, але ми й тут дбаємо щоб ми мали свою репрезентацію й тому належимо до Федерації Жіночих Організацій та до Інтернешенел Інститут УВСА, та працюємо з ними де тільки знайде потреба.

На внесок п. Розалії Сиройд піддержаний п. Марією Поливка, членки зложили на вкладку Централі СУА до Федерації Ж.О., 2.25 дол.

Анастасія Зепко,
секретарка.

БРОНКС, Н. Й.

Праця 8 відділу СУА

Перший сезонний бал 8. відділу СУА відбувся 12 жовтня ц. р. у Бронкс, Н. Й. Дохід призначено на спровадження сиріт з Європи. На балі прибула п-ні Бенцаль голова Окру-

жної Ради СУА. Вона заговорила до гостей, спінула День Колумба, який відкрив Америку, а також що ми українки в Америці працюємо щиро щоб допомогти нашим скитальцям за морем, бо вони просять нас якнайскоріше їх визволити, що треба фондів а коли ми не придбаємо то загине наша українська культура. Вона заохочувала жінок, щоб вступали до СУА та що молодь також повинна організуватися і вступати в сліди своїх матерей.

Голова п-ні Гілета подякувала за ці щирі слова. З балю осталося чистого приходу 150 доларів які вислано до ЗУАДопомогового Комітету у Філадельфії. Наш 8. відділ далі буде старатися працювати для скитальців.

Дня 3. листопада відбулися збори 8 відділу СУА. Перше прочитано обіжник Централі СУА, але дискусію відложено до наступних зборів. Книжочки „Україна у творах письменників”, праці С. Русової, членки розібрали і гроші 7.50 вислано до Централі СУА.

По закінченню зборів наш відділ приготував маленьку несподіванку для членки А. Ковалишин з нагоди її 50-их уродин. Голова, п-ні Гілета подарила їй дарунок від відділу і побажала їй кращого життя і щоб в здоровлю продовжала працю в СУА. Членки заспівали „Многая Літа”, й п-ні Ковалишин подякувала всім членкам за щирість і за несподіваний дарунок, і сказала що маємо наш гарний часопис „Наше Життя” і добре булоб зложити жертви на пресовий фонд. Членки зложили 12 доларів, котрі вислали до Централі СУА. Голова п-ні Марія Гілета подякувала членкам за працю в кузні для балю, 12 жовтня.

Ева Хомів, секретарка.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

В пам'ять С. Русової

В неділю 3 листопада ц. р. 29 відділ СУА улаштував свято пам'яті великої діячки і письменниці Софії Русової. Вступним словом голова М. Липська, відкрила свято. Потім було представлення „В листопадову ніч”, що написав о. А. Кість, а дівчата відтанцювали українські танки. Реферат про життя й творчість Софії Русової виголосила пані Клявдія Білонь, дружина нашого о. пароха, що знала особисто пок. Софію Русову та її діяльність. Цей знаменито виголошений реферат пані Білонь захопив усіх.

Відділ 29 СУА час від часу уряджував свято в честь і па-

м'ять визначних жінок, як Ольги Кобилянської, Лесі Українки, Ольги Бесараб і свято Матери. Повчаючи реферати на цих святах виголошувала нам наша пані К. Білонь, а своїм прекрасним голосом помагала нам в концертах. І так прибрані гроші ми ділили, на Американський Червоний Хрест, нашим воякам помагали підчас війни, а тепер помагаємо скитальцям та Конгресовому Комітету.

Тепер посилаємо до Централі СУА 20 дол., а саме: на пресовий фонд Нашого Життя 10 дол., а до фонду резервового 10 дол.

Марія Колісник, секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ.

Відділ 22. С.У.А.

На зборах 27 жовтня ц. р. по прочитанню протоколу, председателька п-ні Вагнер попросила секр. п-ню Мацяк прочитати обіжник з вістями з Централі СУА. Членки радо слухали, беручи кожну точку під розвагу і дискутували над усім, — також виказували своє вдоволення що мали нагоду так багато розвідати про працю СУА.

П. Вагнер пояснила ширше одну з важних точок, а це справа Централі СУА стати членом американських і міжнародних жіночих організацій. Колись давніше СУА дуже старався стати членом та його не допущено, бо наші вороги їхні делегатки протестували проти нас, а тепер коли є можливість, то гроші не повинні стати на перешкоді, хотяй яка велика булаби вкладка, бо коли станемо членом американських жіночих організацій, тоді через наше представництво будемо могли домагатись помочі для нашого поневоленого, по світі розкиненого народу.

Потім заряджено добровільну збірку на фонд резервовий яка принесла \$12.00. Також ухвалено з каси на пресовий фонд „Наше Життя” 10 дол. і придбано одну передплату.

На зборах 29 вересня ц. р. докінчено збірку на спровадження сиріт, яка принесла від членок 40 дол. і 50 цт., з каси ухвалено 25 дол. Разом 65 дол. і 50 центів переслано до Злученого Українського Американського Допомогового Комітету у Філадельфії.

На фонд резервовий зложили:

Анастасія Вагнер	\$1.00
Катерина Гладка	1.00
Олександра Скоцінец	1.00
Дрібними датками	6.70 дол.
з виправки ручничків	2.30
	\$12.00

На пресовий фонд „Наше Життя” 10.00

Марія Мацяк, секретарка

CARE — 50 Broad St., New York 4, N. Y. Telephone: HANover 2-6485.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У листопадівому числі „Нашого Життя”, в дописі „Гості на зборах Окружної Ради” з Нью Йорку, в списку жертводавців було подано: п-ні Юлія Яремова \$2.00. Має бути: п-ні Текля Яромлова \$2.00.

Передплачуйте „Наше Життя”

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUCKY

NOTARY PUBLIC
REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.
PHILADELPHIA 30, PA.

ЦВІТИ

на весілля, похорони й інші
оказії

замовляйте тільки в українського квіт'яра

Еміліян М. Матковський
ДОСТАВЛЯЄ ВСЮДИ В МІСТІ
ФІЛАДЕЛФІЇ
EMIL M. MATKOSKI
2904 W. Poplar Street
Philadelphia 30, Pa.
Phone: FR 7-5582

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК
на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH
N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARket 1320

Обслуга в день і ночі

ІВАН ГАСИН

НАЙСТАРШИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
у Філадельфії

В потребі удайтесь до нас, а дистането
чесну і щирю обслугу. Ціна після
Вашого бажання
КАПЛИЦА БЕЗПЛАТНА

HASYN FUNERAL HOME

2241 North Broad Street

Philadelphia 32, Pa.

PHONES: ST 4-1418 — ST 4-1234